

Niedziela, 13 września 2015 r.

Iz 50, 5-9a; Jk 2, 14-18; Mk 8, 27-35

XXIV Niedziela zwykła

Nasza relacja z Jezusem

W dzisiejszej Ewangelii padają dwa pytania, które można uznać za najważniejsze w całym Starym i Nowym Testamencie. W okolicach leżącej u źródeł rzeki Jordan Cezarei Filipowej, w której znajdowało się miejsce czci greckiego bóstwa sił przyrody – Pana, Jezus pyta najpierw swoich uczniów: „Za kogo uważają mnie ludzie?” a następnie, gdy z ich ust padają różne odpowiedzi, to samo pytanie stawia im samym – „A wy za kogo Mnie uważacie?” Odpowiedź na drugie z tych pytań jest najważniejszą decyzją, jaką człowiek musi podjąć w swym życiu.

Rozpoczynamy dziś w naszej Ojczyźnie kolejny, piąty już Tydzień Wychowania. W ramach rozważań mszalnych, których będziemy mieli okazję wysłuchać w najbliższych dniach, zastanowimy się nad relacjami, w jakie jesteśmy zaangażowani w ciągu całego naszego życia. Dziś, zainspirowani słowami Ewangelii, pochylimy się nad naszą relacją z Jezusem. Odpowiedź na Jego dzisiejsze pytanie: „Za kogo Mnie uważacie?” stoi u podstaw całego procesu wychowania. Nie jest obojętne, czy realizując ten proces przyjmie się, czy odrzuci perspektywę wiary. Pomiędzy jednym a drugim sposobem wychowania zachodzi zasadnicza różnica. Wychowawca chrześcijański kształtuje swych wychowanków w taki sposób, by nie tylko potrafili w sposób dojrzały i twórczy przeżyć życie doczesne, ale także by osiągnęli pełne zjednoczenie z Bogiem w wieczności.

Obecny Tydzień Wychowania przypada w roku dwusetnej rocznicy urodzin wspaniałego wychowawcy i przyjaciela młodzieży – św. Jana Bosko. Ten święty pedagog, do którego dzieła będziemy się w tym roku odwoływać, oparł swój system wychowawczy na trzech filarach. Są nimi: ROZUM, RELIGIA i MIŁOŚĆ WYCHOWAWCZA. Z przyjęcia Jezusa jako Pana i Zbawiciela ludzkiego życia wynika więc cała teoria i praktyka wychowawcza.

Po śmierci filozofa – Leszka Kołakowskiego znaleziono wśród jego notatek napisany w języku francuskim nieukończony rękopis noszący tytuł „Jezus ośmieszony. Esej apologetyczny i sceptyczny”. Autor, który nie określał się jako człowiek wierzący, wyraża fascynację wpływem Jezusa na losy świata i naszą cywilizację: „To, że ze słabych, pozbawionych ozdób rąk galilejskiego Żyda wyłonił się nowy wszechświat, jest niepojęte, jeśli spróbujemy spojrzeć z perspektywy Jego epoki”¹. Jeszcze bardziej zastanawiają słowa Leszka Kołakowskiego, które właściwie podprowadzają go pod bramę wiary: „Czy był Bogiem? Nie mam pojęcia. Ale jeśli jakiś Boży człowiek żył kiedykolwiek na tej ziemi, to był nim On”². Jeżeli filozof, który nigdy nie nazwał siebie chrześcijaninem, tak zachwyca się Jezusem, to czy ja – określający się jako uczeń Jezusa, mogę przyjmować wobec Niego postawę obojętnej letniości?

¹ L. Kołakowski, *Jezus ośmieszony. Esej apologetyczny i sceptyczny*, Kraków 2014, s.106.

² Tamże, s. 12.

Modlitwa wiernych

Świadomi znaczenia naszej odpowiedzi na pytanie Jezusa: „A wy za kogo Mnie uważacie?” prosimy o Jego łaskę, która uzdalnia do przyjęcia daru wiary:

1. Módlmy się za papieża Franciszka, biskupów i prezbiterów, aby przykładem życia opartego na Ewangelii otwierali ludzkie serca i umysły na przyjęcie daru wiary. *Ciebie prosimy...*
2. Módlmy się o pokój wśród narodów świata, aby Pan oddalił od nich groźbę wojny i niezgody.
3. Módlmy się za naszą Ojczyznę, by rozpoczynający się dziś V Tydzień Wychowania uwrażliwił wszystkich Polaków na potrzebę niesienia pomocy młodemu pokoleniu w procesie wzrastania w duchu wartości.
4. Módlmy się za nasze rodziny, aby panował w nich klimat wzajemnej miłości i zaufania umożliwiający dzieciom i młodzieży osiągnięcie pełnego rozwoju ludzkiego i chrześcijańskiego.
5. Módlmy się za nauczycieli i wychowawców polskich szkół i przedszkoli, by w swej pięknej, ale trudnej posłudze mogli cieszyć się wsparciem całego społeczeństwa.
6. Módlmy się za zmarłych, zwłaszcza tych, którzy w czasie swego ziemskiego życia byli zaangażowani w dzieło nauczania i wychowania, by miłosierny Bóg obdarzył ich radością szczęścia wiecznego.
7. Módlmy się za nas samych, abyśmy odpowiadając na pytanie, kim jest dla nas Jezus Chrystus, czynili to zawsze z pełną świadomością wagi składanej deklaracji.

Panie Jezu, Ty wzywasz dziś każdego z nas do wyznania wiary w Ciebie jako jedyne Pana i Zbawiciela. Spraw, abyśmy uczynili to nie tylko słowami, ale całym naszym życiem. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.